

Als nascuts després (Bertold Brecht)

Certament, visc en uns temps molt foscos!

La paraula innocent és insensata. Un front net

Demostra insensibilitat. Aquell que riu

No ha sabut encara

La terrible notícia.

Quina mena de temps, en els quals

Parlar d'arbres és gairebé un crim

Perquè implica silenci sobre tants delictes!

Aquell que camina tranquil pel carrer

Potser és inaccessible als seus amics.

Que es troben en dificultats.

És cert: la vida encara me la guanyo.

Però creieu-me: és només per atzar. Res

Del que faig no em dóna dret a menjar fins a atipar-me.

Casualment me n'he sortit (però si la sort em deixa estic

Perdut).

Em diuen: menja i beu! Alegra't de tenir-ne!

Però ¿com puc menjar i beure

Si tot allò que menjo ho prenc al qui passa fam i

El meu vas d'aigua manca al qui té set?

I en canvi menjo i bec.

III

Vosaltres, els qui emgireu de la inundació

On hem sucumbit

Recordeu

En parlar de les nostres febleses

També aquests foscos temps

De què us heu escapat.

Perquè hem passat, canviant més sovint de país que de sabates

Per la guerra de les classes, desesperats

Quan no hi havia res més que injustícia i cap revolta.

Malgrat tot, ho sabem:

També l'odi contra la baixesa

Endureix les faccions.

També la ràbia contra la injustícia

Fa més ronca la veu. Ai! Nosaltres

Que volíem preparar el terreny per a l'amabilitat

No vam poder ser amables.

Però vosaltres, quan haurà arribat l'hora

Que l'home esdevindrà un ajut de l'home,

Recordeu-nos

Amb indulgència.